

ב. אחד באדר פרק ראשון שקלים העדה

קרנ

הלכה א' מתנ"י' באחד באדר משמיעין על פי הזרע האחר עד שלא ישרא באדר שלחנות יושבים במדינה תני נמי כל מה שהי ואם הרחובים. והשווקים שנתקלקלו בימות הגשמים

ריבב"ז

פירוש רבינו יהודה בן בנימין הרופא זצוק"ל:

משנה א' נאחד צאדד שמשעין על השקלים.
לפי שארץ ישראל היא בנקים ממחרתה
דמשה דלאחר בגמליה (דף כט: קט:) זאת עולה חמשה
מבדוה חרש ויהא קרבן ממחרתה דמשה ומרזין
ומוספין האלף יסין יסין קנן מקלים חדשים
ויקמה צאדד בחדר דמתיא דורשין דלאחר פסח
דלאחר לפסח ששנים יסין ואפי' לרש"י דלאחר ב'
שמות האולף וסולחנין יושבים במדינה בטר'
צאדד מקנינן מ"א בחדר: שמשעין. מרזין כו'
ועידיהו קין ויהיה קין וישמע שאל את העם
ומרזין (על הכלל) לפי שצאדד יכריז ואשכ"כ
אלה היו מקריין ומקריין לאחר קטנה עד ש"ו בחדר
סוה חמשה מימות יהושע בן נון: ומקנין את הדרי'.
לפי שמתקללו מחמת המים: וזה מקוה המים.
שמה היו נהפסין על הוואלין והסובל עד ש"ו בחדר
הוא (כו) עולה דמיהם כספיה כל מעין וזה
מקוה מים מעין מטרה בוחולין ואין המקוה מטרה
בוחולין אלא באשכורן פ' וטעמין מי בשמים
בדלאחר ב' כמה אשכ [כו] אבוי דשמואל
עבד דצאדד ששנים יסין יסין ומפלי ביומי
שפרי. אי נמי לפי שמעשיות מתמעטין בקין
ועשין מקוה מים בשמים בחורף לצורך הקין
בדלאחר מתבספתה מריק כל מקוה שכל
השמים קאה מושקין לו אמת המים ומשלימין
לו בארבעה סאה כדי שיהיה שכל המקוה עליו:
ומעניין על הקדוה. בדרש מריק' כן מתקנין לו
הדריסין וזה הרחוקות וזה מקוה המים ועשין
כל דריס המים ומעניין על הקדוה ויחולין על
הכלאס השמים שבחוה של מועד היו יואלן
בדרש ירון אינין קאה כללאס כללאס ירון אינין
ליק דמפסר בטר' ירושלמי תפסר שירדו בשמים
לשאר ששנים בטר' בחדר דמשה ירון וזה
האחר דריס והרחוקות דמפסר השמים ויש
למחרן שירדו בשמים ומזור וקללו בדלאחר ב' פ'
דריס' בנקים נמי שכיחי קטרי כללאס כללאס ב' פ'
בדרש [מדרש] ירושלמי כלן בדרש כלן באפיל
ובבבלי עוד מהרלנין כן בדרש כלן בדרש
ברסין בדרש [כו] ועד כמה קין יואלן כלומה
שמיני לו כל סאה שיש רובע רובע ממין
אחר וישען וישען כללאס רובע שניה:

תקלין חדתיז

[illegible][illegible]

באדר^(א) "משמיעין על השקלים" יועל הכלאים^(ב) ובחמשה עשר בו קורין את המגילה בכרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי הרבים ומצינין (על [את] הקדושת ויוצאין אף על הכלאים: גמ') ולמה באדר באדר כדי שיביא ישראל את שקליהן בעונתן ותיתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה^(ג) באחד ניסן ומר רבי שמואל בר רב יצחק (תרומת^(ד) הלשכה^(ה)) כתחלתה דכתיב^(ו) ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן. ונתן עלה ביום שהוקם המשכן בו ביום תרומה תרומה^(ז) (א"ר) טבי רבי יאשיה בשם כהנא^(ח) [א] נאמר כאן^(ט) חדשי ונאמר להלן^(י) חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן^(יא) וינה שבק רבי טבי ראשה דתמתניתא^(יב) ואמר סופה [ידל] כן כהדר דתני^(יג) ואת עולת חדש בחדשו וכולל את תורם בכל חדש וחדש ת"ל בחדשו לחדשי (השנה) בחדש אחד הוא תורם לכל חדשי השנה יכול באיהו חדש שירצה^(יד) נאמר^(טו) כאן חדשי שנאמר להלן חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן: מהו משמיעין. רב הונא אמר מכריזין היך מה דאת אמר^(טז) ויתנו קול ביהודה ובירושלם תמן תנינן אין^(יז) בין אדר הראשון לאדר השני אלא מקרא מגילה ומתנות לאבוינים^(יח) סימון בשם ר' יהושע בן לוי אף שימוע שקלים וכלאים בניהם [וארבי] חלבו ר' הונא (א"ר) בשם ר' חייא רבה הכל יוצאין ב"ד שהוא זמן קרייתא א"ר^(יט) ויפיי ויאות^(כ) כלום אמרו משמיעין על השקלים לא כדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונתן את אמר באדר הראשון עד כדון את בשתא שיתין וימין^(כא) כלום אמרו יוצאין אף על הכלאים לא כדי שיהיו הצלמין ניכרין^(כב) אם אומא את באדר הראשון עד כדון אינון דקדיין רבי חזקיה שאל מעתה בני בכל משמיעין על השקלים מראשו של^(כג) (חורש) חורף^(כד) לא כדי שיביאו ישראל שקליהן בעונתן ותיתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד ניסן תהיב^(כה) עולא קומי רבי מנא וראו תנינא^(כז) בשלשה פרקים בשנה תורמין את הלשכה בפרום הפסח^(כח) בפרום העצרת בפרום החג אמר ליה^(כט) (לא) נימר אילין דקריבין בפרום הפסח אילין דרחוקין בפרום העצרת ואילין דרחוקין מנהון בפרום החג

[illegible]

תורה אור השלם

1. יהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוּסֵק; שמות מ יז. 2. ונספיקם חצי הדין ויהי לפר ושלישת הדין לארבעה. 3. החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: שמות יב ב. 4. ויתנו קול ביהודה ובירושלם: במדבר: דברי הימים ב כד ט

ב.

העדה

דר מפרש בגמ': ועל הכלאים: מכריזן שימעו
 מימות איהווען בן נון אילד דעני תלמיז דעז'ו
 זיין זיך איהווען בל חדש: **מאסקין אלס הדריס**
מקוה המים. אלס תמכרה בסיט מיט מקוין ארזן
 אלס תמכר שערין מביסין לזן מיט מאמליזן
 זאזן: **אל רורי דרבי.** מפרש בגמרא: **ומאליזין**
הקדוה. שלל איהווען עיליהם הדיסין ועדי
 הדיסור והזין ודשגמחיס סיד ופושפין ארזן
 איהווען הקדיר איהווען הגשמיס אלס הסיד נזון ארזן
 איהווען: **ובי' צענון.** בזמן קודם ר"ח
 יסין דר שיזיון לתרס חרות הלשכה שגממה
 וקוין קדוה לתרס חרות אלס הסיד וזילן ולכן
 שמיצין צענון בלדל שגליס יזן קודם: **חירום**
לשכא. אלס חירום שרומין מן הלשכה שגממה
 תמכור: כל השקלים דכדון לקמן פ"ג: **ומר ר"ח**
ווארזן. איהווען עטמה דמורומין תמכור וקא
 דר"ח יסין: **כחלפא.** כמו הדיסין חירום ראשונה
 שגממה שחוקס העתקן שגממה דר"ח יסין מן לחרות
 מן מר"ח יסין מחליטין לתרס מן העתק: **ואמר**
נאן חדשי. וזל עולת חדש בחדשו לחדש השנה:
ואמר לבן דעני. איהווען רזל כסי דשגממה:
ואמר רבי יודן. רשון רזל דשגממה דרבייזן
 ואמר הסיפא לחוד: דל דן. וזל נכון לעשות בן
 קוין במוקס איהווען להלכיר דמכילת אל שמיצין
 איהווען איהווען לזרזין מן חרש: **פ"ל חרש**

עין משפט
נר מצוה

א א מ״י פרק א משקלים
הל״ט:
ב ב מ״י פרק ב מכלאים
הל״ט:
ג ג מ״י פרק ג ממגילה
הלכה ד מוש״ע א״ח:
סיומן מרפס סקיף א:
ד ד מ״י פרק ד מכלאים
הל״ט:
ה ה מ״י פרק ה משקלים
הל״ט:
ו ו מ״י שם הל״ה:

נוסחת הבבלי

(א) ר' טבי כ' בשס רב
כהנא: (ב) ואמר סיפא דלא
קן כ': (ג) רב סימון
כ': (ד) ורב בשס כ':
(ה) כלום אומרים שיוצאין על
כ' אלא כדי כ': (ו) מן
חצית לא כ' עד בא' בניסן
מוקפין: (ז) בפרוס החג
בפרוס עצרת: (ח) לא נאמר
הלין הקרובין:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גמ' נאמר כאן לחדשי וכו' ונאמר להלן לחדשי וכו' מה לחדשי האמור וכו' אף לחדשי כצ"ל דהא בדרבא בקרא חביב וזאת עולת מדה חביב בחדשו לחדשי השנה: [ב] הש"ג לא קן חמי: [ג] נאמר כאן לחדשי וכו' מה לחדשי האמור וכו' אף לחדשי וכו' כצ"ל: [ד] ר' חלבו וכו' ע"ד מן קרייתיה ל"ג וע' בפרש"י: [ה] חמי כדו שניחלו ישראל וכו' ומיבא לנא ל"ג:

ש"ה